

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.12.2021
COM(2021) 760 final

2021/0395 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv 2003/8/EF, Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA, 2002/584/RIA, 2003/577/RIA, 2005/214/RIA, 2006/783/RIA, 2008/909/RIA, 2008/947/RIA, 2009/829/RIA og 2009/948/RIA og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU for så vidt angår digitalisering af det retlige samarbejde

{SWD(2021) 392} - {SWD(2021) 393} - {SEC(2021) 580}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Et effektivt grænseoverskridende retligt samarbejde kræver sikker, pålidelig og tidseffektiv kommunikation mellem domstole og kompetente myndigheder. Desuden bør dette samarbejde gennemføres på en måde, der ikke skaber en uforholdsmæssig stor administrativ byrde og er modstandsdygtigt over for force majeure-omstændigheder.

På EU-plan findes der et omfattende sæt instrumenter, der har til formål at styrke det retlige samarbejde i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager. Mange af instrumenterne regulerer kommunikationen mellem myndigheder, herunder i visse tilfælde med EU's agenturer og organer inden for retlige og indre anliggender (RIA). De fleste af instrumenterne giver imidlertid ikke mulighed for kommunikation via digitale kanaler. Selv hvor muligheden eksisterer, er der samtidig andre mangler, såsom mangel på sikre og pålidelige digitale kommunikationskanaler eller manglende anerkendelse af elektroniske dokumenter, underskrifter og segl. Dermed er der i det retlige samarbejde ikke mulighed for at anvende de mest effektive, sikre og pålidelige kommunikationskanaler, der er til rådighed.

Covid-19-pandemien har desuden vist, at force majeure-hændelser i alvorlig grad kan påvirke retssystemernes normale funktion i medlemsstaterne. Under krisen har de nationale domstole på grund af smittespredningen i mange tilfælde ikke kunnet opretholde de normale funktioner. Medlemsstaterne har været tvunget til at gennemføre forskellige foranstaltninger, f.eks. komplet nedlukning eller udelukkende behandling af særligt prioriterede sager. De aktiviteter, der kunne gennemføres digitalt (f.eks. pr. e-mail, videokonference osv.), har dog kunnet fortsætte uden afbrydelse. Mange af de anvendte tekniske løsninger blev imidlertid udviklet ad hoc og opfyldte ikke nødvendigvis standarderne for sikkerhed og grundlæggende rettigheder i fuldt omfang. Det retlige samarbejde i grænseoverskridende sager i EU er på samme måde blevet påvirket, og covid-19-pandemien har påvist behovet for at sikre robust kommunikation.

På denne baggrund foreslog Kommissionen, at der vedtages et sæt harmoniserede regler om digitalisering, som har til formål at sikre bedre adgang til domstolene samt effektiv og robust kommunikation ved samarbejde mellem retlige og andre kompetente myndigheder i grænseoverskridende sager i EU [henvisning til *digitaliseringsforordningen*]. Forslaget til forordning indeholder bestemmelser om, at skriftlig kommunikation mellem kompetente myndigheder, der medvirker i det civil-, handels- og strafferetlige samarbejde, bør foregå via digitale kommunikationskanaler med forbehold af begrundede undtagelser. For at sikre en ensartet kommunikation inden for rammerne af alle civil-, handels- og strafferetlige EU-retsakter bør visse bestemmelser, der allerede regulerer kommunikation, bringes i overensstemmelse med målet om at sikre en informationsudveksling, der er "digital som standard"¹. Formålet med ændringerne er at garantere retssikkerheden i situationer, hvor eksisterende bestemmelser vedrørende kommunikation er i modstrid med den foreslåede forordning. Da en række af de pågældende retsakter er rammeafgørelser og direktiver, er det

¹ I forbindelse med dette forslag til direktiv bør princippet om "digital som standard" forstås som en metode til at sikre en mere effektiv og robust kommunikation og reducere omkostninger og administrative byrder ved at gøre den digitale kommunikationskanal til den foretrukne.

hensigtsmæssigt at ændre dem ved hjælp af et direktiv, som også fastsætter gennemførelsesaspekter.

Da rammeafgørelse 2003/577/RIA² og rammeafgørelse 2006/783/RIA³ fortsat finder anvendelse ikke blot mellem de medlemsstater, der ikke er bundet af forordning (EU) 2018/1805⁴, men også mellem medlemsstater, der ikke er bundet af forordning (EU) 2018/1805 (navnlig Irland), og medlemsstater, der er bundet af forordning (EU) 2018/1805, foreslås der i det nuværende forslag også ændringer af disse rammeafgørelser, hvis Irland vælger at tilslutte sig *digitaliseringsforordningen**.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I Kommissionens forslag om digitalisering af det retlige samarbejde og adgang til domstolene på det civil-, handels- og strafferetlige område (i det følgende benævnt "forslaget til forordning") fastsættes et omfattende sæt horisontale regler vedrørende brug af den digitale kommunikationskanal mellem judicielle myndigheder samt fysiske og juridiske personers mulighed for at kommunikere med retlige myndigheder ad elektronisk vej og brugen af videokonference.

I betragtning af, at formålet med dette forslag er at sikre overensstemmelse mellem rammeafgørelser og direktiver på det civil- og strafferetlige område og bestemmelserne i forslaget til forordning og at ændre modstridende retlige bestemmelser, henvises der i direktivforslaget konsekvent til forslaget til forordning vedrørende alle horisontale regler om kommunikation.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

På samme måde er forslaget til forordning i fuld overensstemmelse med de gældende lovbestemmelser på området for tillidstjenester og databeskyttelse.

I betragtning af de udvekslede oplysningers meget følsomme karakter er det afgørende, at gennemførelsen af den værktøjsorienterede tilgang til digitalisering af retsvæsenet, herunder gennem dette forslag, sker under hensyntagen til en høj standard for cybersikkerhed. Dette er i overensstemmelse med den tilgang, der er skitseret i EU's strategi for cybersikkerhed⁵ og Kommissionens forslag til direktiv om foranstaltninger til et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen (NIS2)⁶, der har til formål yderligere at forbedre cybersikkerhedskapaciteten hos offentlige og private enheder, kompetente myndigheder og Unionen som helhed inden for cybersikkerhed og beskyttelse af kritisk infrastruktur. Selv om retsvæsenet i medlemsstaterne ikke er omfattet af anvendelsesområdet for NIS2-forslaget, er det afgørende, at medlemsstaterne indfører nationale foranstaltninger, der sikrer sammenlignelige niveauer for cybersikkerhed.

² Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45).

³ Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 af 14. november 2018 om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation PE/38/2018/REV/1 (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 1).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager (EUT L ...).

⁵ JOIN/2020/18 final.

⁶ COM(2020) 823 endelig.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Anvendelsen af digitale kommunikationskanaler i grænseoverskridende- retssager vil lette det retlige samarbejde i civil-, handels- og strafferetlige sager. Derfor er retsgrundlaget for dette initiativ artikel 81, stk. 2, og artikel 82, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)⁷.

Anvendelsen af digitale kommunikationskanaler vil lette det retlige samarbejde og den effektive adgang til domstolene på det civilretlige område i overensstemmelse med artikel 81, stk. 2, i TEUF. Artikel 82, stk. 1, i TEUF er Unionens retsgrundlag med henblik på at lette samarbejdet mellem medlemsstaternes retlige eller andre kompetente myndigheder i straffesager og ved fuldbyrdelse af afgørelser.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

I henhold til artikel 4, stk. 2, litra j), i TEUF er kompetencen til at vedtage foranstaltninger på området frihed, sikkerhed og retfærdighed delt mellem Unionen og dens medlemsstater. Medlemsstaterne kan derfor selvstændigt regulere brugen af digitale kommunikationskanaler i forbindelse med retligt samarbejde og adgang til klage og domstolsprøvelse, i det omfang Unionen ikke har udøvet sin kompetence. Uden initiativer fra EU's side må udviklingen forventes at gå langsomt, og når medlemsstaterne egenhændigt træffer foranstaltninger, er det vanskeligt at sikre interoperabilitet mellem kommunikationskanalerne uden koordinering og initiativer på EU-niveau. Der er desuden tæt sammenhæng mellem de planlagte foranstaltninger på digitaliseringsområdet og Unionens eksisterende retlige instrumenter inden for grænseoverskridende retligt samarbejde, og den samme virkning kan ikke opnås ved medlemsstaternes enkeltvis indsats. Derfor kan målsætningerne i dette forslag ikke opfyldes fuldt ud ved en selvstændig indsats i medlemsstaterne, men kun ved initiativer på EU-plan.

Der findes allerede visse EU-regler for kommunikation, hvoraf nogle indeholder bestemmelser om brug af moderne teknologi. De eksisterende regler sikrer imidlertid ikke en tilstrækkelig og sammenhængende infrastruktur til elektronisk kommunikation mellem enkeltpersoner, juridiske enheder eller kompetente myndigheder og med myndighederne i andre medlemsstater.

Der er behov for en indsats på EU-niveau for at koordinere medlemsstaternes indsats og skabe en sammenhængende ramme for de eksisterende EU-regler. Det vil sikre bedre effektivitet, modstandsdygtighed og sikkerhed og kortere retlige procedurer med grænseoverskridende virkning, og det vil forenkle kommunikationen mellem medlemsstaternes myndigheder og gøre den hurtigere. Derfor vil forvaltningen af retsrelaterede sager med grænseoverskridende konsekvenser blive forbedret.

Der opnås yderligere fordele ved at fremme digitaliseringen af retssamarbejdet i EU og inddrage alle medlemsstater. Det udgør en forbedring i forhold til den nuværende situation, hvor kun nogle medlemsstater har truffet foranstaltninger, hvilket resulterer i en begrænset og fragmenteret indsats over for de eksisterende problemer.

⁷ Den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 47).

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger indebærer ikke yderligere byrder for medlemsstaterne end det, der er nødvendigt for at opfylde målsætningen om digital kommunikation i det civil-, handels- og strafferetlige samarbejde. Bestemmelserne om kommunikation bør ændres, så de fremover omfatter de digitale kommunikationskanaler. Da disse bestemmelser er fastsat i EU-retsakter, kan de kun i passende omfang ændres ved en ny EU-retsakt.

Det foreslåede ændringsdirektiv fastsætter ikke nye materielle regler, men begrænser sig til at udvide reglerne om kommunikation til også at omfatte den digitale kommunikationskanal i overensstemmelse med forslaget til forordning.

- **Valg af retsakt**

Da de retsakter, der ændres ved dette forslag, er rammeafgørelser og direktiver, er det hensigtsmæssigt at ændre dem ved et direktiv, som også fastsætter gennemførelsesaspekter.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høring af interesserede parter**

I mere end ti år har Kommissionen arbejdet på en politik for e-justice i tæt samarbejde med forskellige interessenter. Disse interessenter er blevet hørt om forslagens målsætninger og om de identificerede politiske løsningsmodeller. I henhold til høringsstrategien for forslaget blev en bred vifte af interessenter hørt. Der blev gennemført høringer i Rådets Gruppe vedrørende Juridisk Databehandling (EJUSTICE), Rådets Gruppe vedrørende Civilretlige Spørgsmål (JUSTCIV), Rådets Gruppe vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager (COPEN), Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område og Det Europæiske Retlige Netværk i Straffesager.

Med offentliggørelsen af den indledende konsekvensanalyse og lanceringen af en offentlig høring nåede Kommissionen ud til en bred vifte af interessenter, herunder medlemsstaternes nationale myndigheder, ikkestatslige organisationer, faglige sammenslutninger, erhvervsorganisationer og enkeltpersoner.

Resultaterne af høringerne viser, at der er opbakning til forslagernes målsætninger. Interessenterne gik ind for obligatorisk brug af den digitale kommunikationskanal frem for frivillig anvendelse i det retlige samarbejde. De støttede også muligheden for, at parterne i grænseoverskridende sager kan deltage i mundtlige høringer via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen benyttede en underleverandør til at udarbejde en undersøgelse til støtte for konsekvensanalysen. Underleverandøren gennemførte forskellige interessenthøringsaktiviteter specifikt udformet til undersøgelsen, såsom tilrettelæggelse af en fokusgruppe på EU-plan, høring af nationale interessenter om virkningerne af de politiske løsningsmodeller, gennemførelse af en national undersøgelse, afholdelse af personlige interviews osv.

Alle indsamlede data dannede grundlag for udarbejdelsen af forslaget, herunder konsekvensanalysen.

Desuden anvendte Kommissionen den betydelige mængde af eksisterende data om digitaliseringen af retsvæsenet i EU. Det var for eksempel data fra EU's resultattavle for retsområdet, retsstatsrapporten, data fra Den Europæiske Kommission for et Effektivt Retsvæsen under Europarådet (CEPEJ) og undersøgelsen om digital strafferet.

- **Konsekvensanalyse⁸**

Eftersom dette forslag fastsætter tilpasningsbestemmelser for at sikre sammenhæng med det regelsæt, der indgår i forslaget til forordning om digitalisering af det retlige samarbejde og adgang til domstolene i civil-, handels- og strafferetlige sager, er virkningen blevet vurderet som en del af den konsekvensanalyse, der blev fremlagt i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene til dette forslag.

Udvalget for Forskriftskontrol drøftede udkastet til konsekvensanalyse den 22. september 2021 og afgav positiv udtalelse den 27. september 2021. Udvalget for Forskriftskontrol fremsatte følgende anbefalinger:

1) Problemanalysen bør styrkes for at fremhæve de vigtigste problemer, som dette forslag har til formål at løse. Analysen bør understøttes af dokumentation for frivillig deltagelse i digitalisering, manglende anerkendelse af elektroniske dokumenter, signaturer eller segl og interoperabilitet.

2) Rapporten bør redegøre for, hvordan dette forslag kan sikre sammenhæng med andre EU-instrumenter, der er udformet med henblik på at forbedre digitaliseringen, og som kan anvendes i det grænseoverskridende retlige samarbejde. Rapporten bør også forklare, hvorfor medlemsstaterne ikke fuldt ud udnytter de eksisterende muligheder for digitalisering.

3) Konsekvensanalysen bør udbygges med en tydelig gennemgang af virkningerne, navnlig investeringsomkostninger og berørte interessenter. Den bør anerkende usikkerhederne i de antagelser, der er foretaget, og de konsekvenser, de har for de vurderede virkninger.

4) Rapporten bør vurdere virkningerne af en potentiel stigning i antallet af grænseoverskridende sager. Den bør redegøre for, om der er risiko for, at forbedret adgang til domstolsprøvelse og et mere effektivt grænseoverskridende retligt samarbejde kan føre til forsinkelser i behandlingen af sager på grund af en større arbejdsbyrde for dommerne og længere behandlingstid for retssager.

5) Rapporten bør præcisere de foreliggende spørgsmål vedrørende databeskyttelse og anerkende, at overgangen fra papirformat til digitalt format indebærer andre risici. Rapporten bør omhandle mulige sårbarheder som følge af, at større digitale datamængder både sikrer lettere dataoverførsel og samtidig indebærer problemstillinger vedrørende databeskyttelse og sikkerhed. De betænkeligheder, som interessenterne har givet udtryk for med hensyn til databeskyttelse, bør tages i betragtning.

Udvalget for Forskriftskontrol har også sendt yderligere henstillinger sammen med kvalitetstjeklisten.

I forbindelse med anbefalingerne fra Udvalget for Forskriftskontrol blev der indført følgende ændringer i konsekvensanalysen:

⁸ SWD(2021)392.

- 1) Problemdefinitionen er omformuleret, så den afspejler de faktiske problemer, der analyseres i afsnit 2.
- 2) Der er redegjort for sammenhængen med andre initiativer såsom e-CODEX og e-IDAS samt sammenhængen med den europæiske e-justiceportal⁹.
- 3) Afsnit 6 om virkningerne af referencescenariet og de politiske løsningsmodeller er blevet omstruktureret, og de vigtigste virkninger (dvs. økonomiske virkninger, samfundseffekt og konsekvenser for de grundlæggende rettigheder) er blevet skitseret for hver løsningsmodel. Afsnittet omhandler også, hvordan de vigtigste interessenter bliver berørt af forslaget.
- 4) Afsnit 6 om virkningerne præciserede, om der er en mulig risiko for et øget antal grænseoverskridende sager og retsvæsenets evne til at håndtere en stigende arbejdsbyrde.
- 5) Der er tilføjet præciseringer vedrørende databeskyttelse i afsnit 6.

Desuden blev konsekvensanalysen suppleret med data fra den underbyggende undersøgelse og fra rapportens bilag 7. Den økonomiske analyse og omkostningerne for medlemsstaterne er blevet føjet til rapporten. De hørte interessenters synspunkter er beskrevet i de tilsvarende afsnit i rapporten. De tekniske anbefalinger er blevet efterkommet, såsom sammenskrivning af resultatet af den offentlige høring med bilag 2, nummerering af siderne i bilagene og fjernelse af bilaget om nærhedsprincippet.

I konsekvensanalysen peges der på en ikkelovgivningsmæssig og en lovgivningsmæssig løsningsmodel med tre delløsninger. Der var yderligere muligheder, som blev forkastet på et tidligt tidspunkt. En kampagne om brug af digitale værktøjer og e-CODEX-systemet til kommunikation i grænseoverskridende retlige procedurer er blevet forkastet, fordi det blev vurderet, at en sådan kampagne ikke ville udgøre et reelt alternativ til lovgivningsmæssige tiltag og under alle omstændigheder kunne gennemføres som en del af referencescenariet. Løsningsmodellen med elektronisk udveksling af oplysninger og data gennem et centraliseret EU-system blev ikke anset for at være hensigtsmæssig, da den var vanskelig at retfærdiggøre ud fra proportionalitets- og nærhedsprincippet. Desuden vil alle oplysninger, data og dokumenter blive lagret i Kommissionens infrastruktur eller infrastruktur tilhørende den enhed, der forvalter systemet (f.eks. eu-LISA), men de vil ikke indgå i grænseoverskridende udvekslinger. Et centraliseret system vil også udgøre én enkelt fejlkilde, da alle data vil være lagret ét sted sammenlignet med et decentraliseret system, hvor data lagres separat af hver enkelt medlemsstat.

Det referencescenarie, som de to vigtigste løsningsmodeller blev vurderet i forhold til, omfattede ingen foranstaltninger til fremme af digitaliseringen af det grænseoverskridende retlige samarbejde og brugen af digitale værktøjer til at forbedre adgangen til domstolene. Derfor ville brugen af elektronisk kommunikation mellem myndighederne fortsat være frivillig. Brugen af elektroniske signaturer/segl og ansvaret for databeskyttelse ville fortsat være fragmenteret. De to løsningsmodeller, der blev overvejet på baggrund af forslagets skitserede mål, var derfor vedtagelse af en henstilling fra Kommissionen (ikkelovgivningsmæssig mulighed) eller vedtagelse af en retsakt — en forordning (lovgivningsmæssig mulighed).

⁹ Det vigtigste værktøj, der er udviklet som en samlet indgang til oplysninger og tjenester på det retlige område.

Den lovgivningsmæssige løsningsmodel kræver en pakke bestående af en forordning med horisontale bestemmelser og ændringer af eksisterende forordninger for at sikre ensartethed samt et direktiv med ændringer af eksisterende direktiver og rammeafgørelser.

Den ikke-lovgivningsmæssige løsningsmodel indebærer foranstaltninger, der tilskynder medlemsstaterne til at anvende e-CODEX-systemet til digital grænseoverskridende kommunikation og adgang til klage og domstolsprøvelse. En henstilling fra Kommissionen kan tilskynde medlemsstaterne til at anvende en harmoniseret tilgang til brugen af elektronisk kommunikation, herunder videokonference, elektroniske dokumenter samt elektroniske segl og signaturer. Da tilgangen er frivillig, vil medlemsstaterne frit kunne udvikle deres egne digitale værktøjer. Et sådant initiativ kan være teknisk og operationelt gennemførligt. Omkostningseffektiviteten vil afhænge af de enkelte medlemsstaters tilgang til digitalisering og af deres behov og ressourcer. Med hensyn til i hvilket omfang løsningsmodellen opfylder forslagets mål, vil en henstilling imidlertid ikke sikre den faktiske gennemførelse af digitale kommunikationsværktøjer, interoperabilitet i de digitale kanaler, accept af elektroniske dokumenter eller fælles standarder for anvendelse og anerkendelse af tillidstjenester.

I den lovgivningsmæssige løsningsmodel vil lovgivningsmæssige foranstaltninger blive vedtaget (en forordning og et direktiv). En forordning vil omfatte regler om etablering af en sikker elektronisk kanal baseret på e-CODEX (udpeget som den mest hensigtsmæssige tekniske løsning i konsekvensanalysen af Kommissionens forslag til forordning om e-CODEX). Kanalen udgør et decentraliseret it-system og vil blive anvendt til kommunikation og udveksling af oplysninger, data og dokumenter mellem domstole og kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, med RIA-agenturer og EU-organer. Der vil blive indført regler til støtte for kommunikation mellem enkeltpersoner og juridiske enheder og medlemsstaternes domstole og kompetente myndigheder, herunder regler om brug af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi. De registeransvarliges og databehandlernes ansvar vil blive beskrevet. Løsningen bygger på den antagelse, at it-systemerne til udveksling af europæiske efterforskningskendelser og forkyndelse af dokumenter/bevisoptagelse som udviklet af Kommissionen vil blive udvidet til at omfatte al grænseoverskridende retlig kommunikation, der er reguleret i EU's instrumenter for retligt samarbejde. Medlemsstaterne vil kunne tilslutte deres nationale it-systemer til et decentraliseret netværk eller anvende den softwareløsning, som Kommissionen har udviklet, og som stilles gratis til rådighed. Dette vil muliggøre direkte kommunikation mellem de domstole og/eller kompetente myndigheder, der deltager i retssager i henhold til EU-instrumenterne i det grænseoverskridende retlige samarbejde på det civil-, handels- og strafferetlige område. Tre delløsninger blev overvejet under den lovgivningsmæssige løsningsmodel, nemlig a) obligatorisk eller frivillig brug af den digitale kanal, b) obligatorisk eller frivillig accept af elektronisk kommunikation vedrørende fysiske og juridiske personer og c) lovgivningsmæssig eller ikke-lovgivningsmæssig tilgang til brug og anerkendelse af tillidstjenester. Ved et direktiv ændres de eksisterende rammeafgørelser og direktiver for at bringe dem i overensstemmelse med forordningens regler.

Efter at have sammenlignet de politiske løsningsmodeller og delløsningerne og vurderet dem i forhold til forslagets målsætninger er den foretrukne løsningsmodel den lovgivningsmæssige løsning. Denne løsningsmodel gør brugen af digital kommunikation obligatorisk (med forbehold for begrundede undtagelser) til kommunikation mellem domstole og kompetente myndigheder (og mellem disse og EU's RIA-agenturer og -organer). Den forpligter også domstole og kompetente myndigheder til at acceptere elektronisk kommunikation fra fysiske og juridiske personer og skaber et retsgrundlag for brug af videokonference eller anden

fjernkommunikationsteknologi til mundtlige høringer i grænseoverskridende sager samt anvendelse og anerkendelse af tillidstjenester.

Domstolene og de kompetente myndigheder vil være forpligtede til at acceptere elektronisk kommunikation fra fysiske og juridiske personer, men brugen af den digitale kanal vil være frivillig for fysiske og juridiske personer. De vil frit kunne anvende traditionelle kommunikationsmidler, herunder papirbaserede, hvis de ønsker det.

Brugen af den digitale kanal kan forventes at have positiv indvirkning på miljøet som følge af mindre brug af papir og forsendelser. Miljøeffekten vedrører primært indførelsen af elektroniske kommunikationsmidler og en sandsynlig stigning i brugen af videokonference og fjernkommunikation frem for høringer med personligt fremmøde. Selv om det forudsættes, at produktion og drift af udstyr forbruger energi, vil den samlede miljøeffekt være positiv.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Formålet med dette forslag er at indføre moderne digital teknologi i det retlige samarbejde på det civil-, handels- og strafferetlige område i grænseoverskridende sager. Det forventede resultat er hurtigere, billigere samt mere sikker og pålidelig kommunikation mellem kompetente myndigheder.

Brugen af den digitale kommunikationskanal vil lette den administrative byrde og gøre sagsbehandlingen mere effektiv.

- **Grundlæggende rettigheder**

Anvendelse af den digitale kommunikationskanal mellem medlemsstaternes domstole og kompetente myndigheder vil afhjælpe forsinkelser, mindske den administrative byrde og sikre hurtigere og enklere udveksling af oplysninger mellem myndighederne. Som følge heraf vil den samlede sagsbehandlingstid og sagsbehandlingsomkostningerne blive reduceret.

DET SYSTEM, DER INDFØRES VED DEN FORESLÅEDE FORORDNING OM DIGITALISERING AF DET RETLIGE SAMARBEJDE OG ADGANG TIL KLAGE OG DOMSTOLSPRØVELSE PÅ DET CIVIL-, HANDELS- OG STRAFFERETLIGE OMRÅDE, MED HENBLIK PÅ UDVEKSLING MELLEM DOMSTOLNE OG DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG MELLEM DISSE ENHEDER OG FYSISKE ELLER JURIDISKE PERSONER, ER DECENTRALT, OG DER SKER DERMED INGEN DATALAGRING ELLER DATABASEHANDLING I DEN ENHED, DER HAR ANSVARET FOR DEN OPERATIONELLE FORVALTNING AF SYSTEMETS DELE. AFHÆNGIGT AF, OM ET ADGANGSPUNKT TIL SYSTEMET DRIVES AF EN EU-INSTITUTION, ET EU-AGENTUR ELLER ET EU-ORGAN ELLER PÅ NATIONALT PLAN, OG AFHÆNGIGT AF, HVILKE NATIONALE MYNDIGHEDER DER BEHANDLER PERSONOPLYSNINGER OG TIL HVILKET FORMÅL, FINDER ENTEN FORORDNING (EU) 2018/1725¹⁰, DEN GENERELLE FORORDNING OM DATABESKYTTELSE¹¹ ELLER DIREKTIV (EU) 2016/680¹² ANVENDELSE.4.

VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag sikrer sammenhæng med det sammenhængende sæt regler, der er fastsat i den foreslåede forordning om digitalisering af det retlige samarbejde og adgang til domstolene på det civil-, handels- og strafferetlige område. Derfor er den budgetmæssige effekt allerede medregnet i forbindelse med den foreslåede forordning, der omhandler tekniske gennemførelsesaspekter, mens dette forslag kun sikrer lovgivningsmæssig tilpasning.

Derfor vil forslaget til ændringsdirektiv ikke have nogen separate budgetmæssige konsekvenser.

5. ANDRE FORHOLD

• Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Eftersom de tekniske aspekter af gennemførelsen af det retlige samarbejde via den digitale kommunikationskanal reguleres af den foreslåede forordning om digitalisering af det retlige samarbejde og adgang til klage og domstolsprøvelse på det civil-, handels- og strafferetlige område, sker gennemførelsen, overvågningen, evalueringen og rapporteringen vedrørende opfyldelse af de specifikke målsætninger i henhold til forordningens regler.

Forslagets anvendelsesområde er begrænset til ændring af visse retlige bestemmelser om kommunikation. Overvågning, evaluering og rapportering vedrørende effekten bør derfor ske under de enkelte ændrede instrumenter.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Direktivet kræver ingen forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1-11 — medfører ændringer af rammeafgørelserne og direktiverne på det civil-, handels- og strafferetlige område, så der henvises til de digitale kommunikationsmidler, der er indført ved forordningen om digitalisering af det retlige samarbejde og adgang til klage og domstolsprøvelse på det civil-, handels- og strafferetlige område, og det gøres tydeligt, hvilke kommunikationsmidler der skal anvendes under de eksisterende retsakter.

Artikel 12-15 — fastsætter gennemførelsesfristerne for gennemførelsen af ændringerne af de pågældende direktiver og rammeafgørelser.

Artikel 16 — fastsætter, at direktivet træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17 — stadfæster, at direktivet er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv 2003/8/EF, Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA, 2002/584/RIA, 2003/577/RIA, 2005/214/RIA, 2006/783/RIA, 2008/909/RIA, 2008/947/RIA, 2009/829/RIA og 2009/948/RIA og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU for så vidt angår digitalisering af det retlige samarbejde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, litra e) og f), og artikel 82, stk. 1, litra d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse af 2. december 2020 om digitalisering af retsvæsenet i EU¹ påpegede Kommissionen behovet for at modernisere den lovgivningsmæssige ramme for Unionens grænseoverskridende procedurer inden for civil-, handels- og strafferet i overensstemmelse med princippet om "digital som standard" og samtidig iværksætte alle nødvendige tiltag for at undgå social udelukkelse.
- (2) Fremme af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne er blandt hovedmålene for EU's område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er forankret i afsnit V i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (3) Med henblik på at styrke det retlige samarbejde i civil-, handels- og strafferetlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger bør EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om kommunikation mellem kompetente myndigheder, herunder EU-agenturer og -organer, suppleres med betingelser vedrørende gennemførelse af en sådan kommunikation ved hjælp af digitale midler.
- (4) For at nå disse mål er forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*] blevet vedtaget.
- (5) For at sikre fuld opfyldelse af målsætningerne i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*] og for at tilpasse eksisterende EU-retsakter på det civil-, handels- og strafferetlige område til nævnte forordning er det nødvendigt at ændre

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union. En værktøjskasse fuld af muligheder (COM(2020) 710 final).

følgende retsakter: Rådets direktiv 2002/8/EF², Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA³, 2002/584/RIA⁴, 2003/577/RIA⁵, 2005/214/RIA⁶, 2006/783/RIA⁷, 2008/909/RIA⁸, 2008/947/RIA⁹, 2009/829/RIA¹⁰ og 2009/948/RIA¹¹ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU¹².

- (6) Ændringerne har til formål at sikre, at kommunikationen mellem myndighederne finder sted i overensstemmelse med de regler og principper, der er fastsat i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*].
- (7) Dette direktiv indeholder ændringer af regler, der allerede er gennemført i medlemsstaternes nationale retsorden, og det bør derudover indeholde særlige bestemmelser om gennemførelsen af disse ændringer. Gennemførelsesbestemmelserne bør tilpasses den tidsplan for gennemførelsen, der er fastsat i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*].
- (8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (9) [I medfør af artikel 1, 2 og 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

ELLER

² Rådets direktiv 2002/8/EF af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art (EFT L 026 af 31.1.2003, s. 41).

³ Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1).

⁴ 2002/584/RIA: Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse.

⁵ Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁶ Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte (EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16).

⁷ Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59).

⁸ Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 27).

⁹ Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner (EUT L 337 af 16.12.2008, s. 102).

¹⁰ Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling (EUT L 294 af 11.11.2009, s. 20).

¹¹ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

[I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland [ved brev af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv] —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ÆNDRINGER AF RETSAKTER VEDRØRENDE RETLIGT SAMARBEJDE PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETTLIGE OMRÅDE

Artikel 1 *Ændringer af direktiv 2002/8/EF*

Artikel 13, stk. 4, i direktiv 2002/8/EF affattes således:

"4. Den kompetente fremsendende myndighed fremsender ansøgningen til den kompetente modtagende myndighed i den anden medlemsstat, jf. artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]*, senest 15 dage efter, at den har modtaget ansøgningen behørigt udfærdiget på et af de i stk. 2 omhandlede sprog og bilagene om nødvendigt oversat til et af de pågældende sprog."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

KAPITEL II

ÆNDRINGER AF RETSAKTER VEDRØRENDE RETLIGT SAMARBEJDE PÅ DET STRAFFERETTLIGE OMRÅDE

Artikel 2 *Ændring af rammeafgørelse 2002/465/RIA*

I artikel 1 i rammeafgørelse 2002/465/RIA tilføjes følgende stykke:

"13. Skriftlige meddelelser mellem medlemsstaterne med henblik på oprettelse af et fælles efterforskningshold og undertegnelse af en aftale om fælles efterforskningshold finder sted i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

Artikel 3 *Ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA*

I rammeafgørelse 2002/584/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 4, affattes således:

"Den udstedende judicielle myndighed fremsender den europæiske arrestordre i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]*, jf. dog stk. 2 og 3 i denne artikel."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

2) Artikel 18, stk. 1, litra a), affattes således:

a) enten give samtykke til, at den eftersøgte afhøres i overensstemmelse med artikel 19 eller via videokonference i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) .../...[*digitaliseringsforordningen*]

3) Artikel 25, stk. 3, affattes således:

"3. Transitanmodningen og oplysningerne i denne artikels stk. 1 kan meddeles den myndighed, der er udpeget i medfør af denne artikels stk. 2, i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]. Transitmedlemsstaten meddeler sin afgørelse på samme måde."

Artikel 4

Ændring af rammeafgørelse 2003/577/RIA

I rammeafgørelse 2003/577/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

"1. En indefrysningsskendelse som defineret i denne rammeafgørelse fremsendes af den judicielle myndighed, der har afsagt den, sammen med den i artikel 9 i denne rammeafgørelse omhandlede attest direkte til den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

2) Artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

"Der redegøres omgående for fuldbyrdelsen af indefrysningsskendelsen over for udstedelsesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]."

3) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

"3. Et afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse skal beslattes omgående og omgående meddeles udstedelsesstatens kompetente judicielle myndigheder i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]."

4) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Der redegøres omgående for udsættelsen af indefrysningsskendelsens fuldbyrdelse, herunder for grundene til udsættelsen og om muligt for udsættelsens forventede varighed, over for udstedelsesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Så snart grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere, træffer fuldbyrdelsesstatens judicielle myndighed omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde indefrysningsskendelsen og underretter udstedelsesstatens kompetente myndighed herom i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

Artikel 5

Ændring af rammeafgørelse 2005/214/RIA

I Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 3, affattes således:

"3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender afgørelsen eller en bekræftet genpart heraf sammen med attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]*. Originaleksemplaret af afgørelsen eller en bekræftet genpart heraf samt det originale eksemplar af attesten sendes til fuldbyrdelsesstaten, hvis den ønsker det. Også alle officielle skriftlige meddelelser fremsendes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

2) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

"3. I de i stk. 1 og stk. 2, litra c) og g) omhandlede tilfælde hører den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, inden den beslutter ikke at anerkende og fuldbyrde en afgørelse enten helt eller delvist, i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]* og beder den om nødvendigt meddele alle fornødne yderligere oplysninger straks."

3) Artikel 14, indledningen, affattes således:

Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

Artikel 6

Ændring af rammeafgørelse 2006/783/RIA

I rammeafgørelse 2006/783/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

"2. Afgørelsen om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf fremsendes sammen med attesten fra den kompetente myndighed i udstedelsesstaten direkte til den myndighed i fuldbyrdesstaten, der er kompetent til at fuldbyrde den; fremsendelsen sker i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]*. Originaleksemplaret af afgørelsen om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf samt originaleksemplaret af attesten fremsendes på anmodning til fuldbyrdesstaten. Al officiel skriftlig kommunikation foretages direkte mellem vedkommende kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

2) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. I tilfælde af udsættelse i medfør af stk. 1, litra a), i denne artikel underretter den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen], og udstedelsesstatens kompetente myndighed opfylder forpligtelserne i artikel 14, stk. 3, i denne rammeafgørelse."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. I de i stk. 1, litra b), c), d) og e), i denne artikel omhandlede tilfælde redegør den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående for udsættelsen, herunder for grundene til udsættelsen og om muligt for udsættelsesperiodens forventede længde, over for udstedelsesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

Så snart grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere, træffer den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation og underretter udstedelsesstatens kompetente myndighed herom i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

3) Artikel 14, stk. 3, indledningen, affattes således:

"Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter omgående den kompetente myndighed i enhver berørt fuldbyrdesstat i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]:"

4) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

Afbrydelse af fuldbyrdelsen

Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen] om enhver beslutning eller foranstaltning, der medfører, at afgørelsen ikke længere er eksigibel eller af anden grund skal tilbagekaldes fra fuldbyrdesstaten. Fuldbyrdesstaten afbryder straks fuldbyrdelsen af afgørelsen, hvis den

kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan beslutning eller foranstaltning."

5) Artikel 17, indledningen, affattes således:

"Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]:"

Artikel 7

Ændring af rammeafgørelse 2008/909/RIA

I rammeafgørelse 2008/909/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

"1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender dommen eller en bekræftet genpart heraf samt attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]*. Originalen af dommen eller en bekræftet genpart heraf og originalen af attesten sendes til fuldbyrdesstaten, hvis denne kræver det. Alle officielle skriftlige meddelelser fremsendes ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder. i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

2) Artikel 16, stk. 1, affattes således:

"1. Hver enkelt medlemsstat tillader i overensstemmelse med sin lovgivning transit gennem sit område af en domfældt, der skal overføres til fuldbyrdesstaten, forudsat at udstedelsesstaten har sendt den en kopi af attesten i denne rammeafgørelses artikel 4 sammen med transitanmodningen. Transitanmodningen og attesten kan fremsendes i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../...[digitaliseringsforordningen]. Udstedelsesstaten forelægger på anmodning fra den medlemsstat, der giver transittilladelsen, en oversættelse af attesten til et af de sprog, som anføres i anmodningen, og som den medlemsstat, der er blevet anmodet om at tillade transit, accepterer."

3) Artikel 21, indledningen, affattes således:

"Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]:"

Artikel 8

Ændring af rammeafgørelse 2008/947/RIA

I rammeafgørelse 2008/947/RIA foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender dommen og, når det er relevant, afgørelsen om prøvetid med tilsyn sammen med den i denne artikels stk. 1

omhandlede attest direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]*. Originalen af dommen og, når det er relevant, afgørelsen om prøvetid med tilsyn eller bekræftede genparter heraf samt originalen af attesten sendes til den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten, hvis denne kræver det. Alle officielle skriftlige meddelelser fremsendes ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder. i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

b) Stk. 7 affattes således:

"7. Hvis en myndighed i fuldbyrdsstaten, som modtager en dom sammen med den i denne artikels stk. 1 omhandlede attest og, når det er relevant, en afgørelse om prøvetid med tilsyn, ikke har kompetence til at anerkende den og træffer de heraf følgende nødvendige foranstaltninger til at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne eller de alternative sanktioner, sender den ex officio dommen videre til den kompetente myndighed og underretter straks herom i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../...[digitaliseringsforordningen]."

2) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

"1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten træffer hurtigst muligt og senest inden for en frist på 60 dage efter modtagelsen af en dom samt, når det er relevant, en afgørelse om prøvetid med tilsyn sammen med den i denne rammeafgørelses artikel 6, stk. 1 omhandlede attest, afgørelse om, hvorvidt dommen og, når det er relevant, afgørelsen om prøvetid med tilsyn skal anerkendes, og hvorvidt ansvaret for tilsynet med tilsynsforanstaltninger eller alternative sanktioner skal overtages. Den underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om sin afgørelse i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen]."

3) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. "Fuldbyrdsstatens kompetente myndighed underretter straks udstedelsesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen] om enhver afgørelse, der træffes med hensyn til

a) ændring af tilsynsforanstaltningen eller den alternative sanktion

b) tilbagekaldelse af udsættelsen af dommens fuldbyrdelse eller tilbagekaldelse af afgørelsen om prøveløsladelse

c) fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning på grund af manglende overholdelse af en tilsynsforanstaltning eller alternativ sanktion

d) ophævelse af tilsynsforanstaltningen eller den alternative sanktion."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Udstedelsesstatens kompetente myndighed underretter straks fuldbyrdsstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen] om ethvert forhold eller enhver oplysning, der efter dens

opfattelse kunne føre til, at en eller flere af afgørelserne i denne artikels stk. 1, litra a), b) eller c), træffes."

4) Artikel 17, stk. 3, affattes således:

"3. Meddelelsen af de oplysninger, der er nævnt i denne artikels stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, gives ved hjælp af standardformularen i bilag II. Meddelelsen af de kendsgerninger og omstændigheder, der er nævnt i denne artikels stk. 1, litra c), gives i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*], herunder om muligt ved hjælp af formularen i bilag II til denne rammeafgørelse."

5) Artikel 18, indledningen, affattes således:

"Fuldbyrdelesstatens kompetente myndighed underretter straks udstedelsesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]:"

Artikel 9

Ændring af rammeafgørelse 2009/829/RIA

I rammeafgørelse 2009/829/RIA foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

"2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender afgørelsen om tilsynsforanstaltninger eller en bekræftet genpart heraf samt attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]*. Originalen af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger eller en bekræftet genpart heraf og originalen af attesten sendes til fuldbyrdelesstaten, hvis denne kræver det. Alle officielle skriftlige meddelelser fremsendes også direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

2) Artikel 20, stk. 2, indledningen, affattes således:

"Fuldbyrdelesstatens kompetente myndighed underretter straks udstedelsesstatens kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]."

Artikel 10

Ændring af rammeafgørelse 2009/948/RIA

Artikel 7 i rammeafgørelse 2009/948/RIA affattes således:

"Artikel 7

Kommunikationsmidler

De kontaktende og de kontaktede myndigheder kommunikerer i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).".

Artikel 11

Ændringer af direktiv 2014/41/EU

I direktiv 2014/41/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

"1. Den europæiske efterforskningskendelse, der er udfyldt i overensstemmelse med artikel 5 i dette direktiv, fremsendes af udstedelsesmyndigheden til fuldbyrdelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...)."

2) Artikel 15, stk. 2, affattes således:

"2. Så snart grunden til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse og underretter udstedelsesmyndigheden herom i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]."

3) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter straks udstedelsesmyndigheden, jf. dog artikel 10, stk. 4 og 5, i dette direktiv, ved hjælp af ethvert tilgængeligt middel:

a) om det er umuligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at træffe afgørelse om anerkendelse eller fuldbyrdelse, fordi formularen i bilag A er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt

b) om fuldbyrdelsesmyndigheden i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse og uden yderligere efterforskning finder, at det kan være hensigtsmæssigt at iværksætte efterforskningsforanstaltninger, der ikke var forudset fra begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da den europæiske efterforskningskendelse blev udstedt, således at udstedelsesmyndigheden vil kunne træffe yderligere foranstaltninger i den pågældende sag eller

c) hvis fuldbyrdelsesmyndigheden fastslår, at den i den pågældende sag ikke kan opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet i overensstemmelse med artikel 9.

Efter anmodning fra udstedelsesmyndigheden bekræftes oplysningerne i givet fald hurtigst muligt i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*]."

b) Stk. 3, indledningen, affattes således:

"Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter hurtigst muligt udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*], jf. dog artikel 10, stk. 4 og 5, i dette direktiv:".

KAPITEL III

GENNEMFØRELSE AF DIREKTIVET

Artikel 12

Gennemførelse af artikel 3, 7 og 11

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest [to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) .../... (*digitaliseringsforordningen*)] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 3, 7 og 11. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til artikel 3, 7 og 11 i dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 13

Gennemførelse af artikel 1

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest [to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, i forordning (EU) .../... (*digitaliseringsforordningen*)] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til artikel 1 i dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 14

Gennemførelse af artikel 4, 5, 6 og 10

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest [to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 12, stk. 5, i forordning (EU) .../... (*digitaliseringsforordningen*)] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 4, 5, 6 og 10. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 12, stk. 5, i forordning (EU) .../... [*digitaliseringsforordningen*].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen i medlemsstaterne indeholde en henvisning til artikel 4, 5, 6, 10 og 11 i dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 15

Gennemførelse af artikel 2, 8 og 9

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest [to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 12, stk. 6, i forordning (EU) .../... (digitaliseringsforordningen)] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2, 8 og 9. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 12, stk. 6, i forordning (EU) .../... [digitaliseringsforordningen].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til artikel 2, 8 og 9 i dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand